

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 8. januar 2020 – Italien mod Kommissionen**(Sag T-10/20)**

(2020/C 68/66)

*Processprog: italiensk***Parter**

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, og avvocati dello Stato G. Rocchitta, C. Gerardis og E. Feola)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2019) 7815 af 30. oktober 2019 annulleres, for så vidt som den pålægger Italien finansielle korrektioner vedrørende revisionsundersøgelserne AA/2016/012, AA/2016/003, AA/2016/015/IT, FV/2016/002/IT og RD1/2016/803/IT.
- Subsidiært annulleres samme afgørelse, for så vidt som den anvender en fast korrektion på 143 924 279,14 EUR for regnskabsårene 2015 og 2016 (undersøgelse AA/2016/012, AA/2016/003 og AA/2016/015/IT) i stedet for en engangskorrektion, som opgøres af AGEA, på 64 860 193,65 EUR.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Italien har anfægtet den afgørelse, der er genstand for søgsmålet, for så vidt som det heri bestemtes, at Italien blev pålagt finansielle korrektioner inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat seks anbringender.

- a) Anbringender vedrørende korrektionen som følge af 'undersøgelse AA/2016/012, AA/2016/003 og AA/2016/015 IT vedrørende arealstøtte:
 1. Første anbringende om en tilsidesættelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landsbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 ⁽¹⁾ hvad angår den definition af »permanente græsarealer«, der er vedtaget på nationalt plan i medfør af ministerielt dekret nr. 18/11/2014.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 52, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 ⁽²⁾ og tilsidesættelse af artikel 12, stk. 2 og 6, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 907/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår betalingsorganer og andre organer, finansiel forvaltning, regnskabsafslutning, sikkerhedsstillelse og brug af euroen ⁽³⁾ vedrørende anvendelsen af en fast sats, selv om den faktiske risiko for Unionens budget kunne beregnes.
 3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af artikel 296, stk. 2, TEUF og af artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder vedrørende anvendelsen af et almindeligt vilkår om »en uforholdsmæssig stor indsats« som begrundelse for den faste korrektion.
- b) Anbringender vedrørende korrektionen efter undersøgelse FV/2016/002/IT om producentsammenslutninger og operative programmer:
4. Fjerde anbringende om en tilsidesættelse af artikel 26, 27 og 106 i 543/2011/EU: Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om nærmere bestemmelser for anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽⁴⁾ samt en tilsidesættelse af artikel 155 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽⁵⁾ vedrørende den angivelige systematiske mangel på detaljerede oplysninger om undersøgelsen af gyldigheden af de skøn, som var fremlagt af producentsammenslutninger, samt vedrørende den angivelige mangel ved de kontroller, der var gennemført med henblik på at anerkende sammenslutningerne.
 5. Femte anbringende om en tilsidesættelse af artikel 31 og 106 i forordning (EU) nr. 543/2011 samt af Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 499/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 og (EU) nr. 1306/2013 ved ændring af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽⁶⁾ vedrørende den angivelige mangel på kontrol af kriteriet om »demokrati«.
- c) Anbringende vedrørende korrektioner som følge af undersøgelse RD1/2016/803/IT vedrørende foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne:
6. Sjette anbringende om manglende sanktionering af uregelmæssigheder i udbudsprocedurerne vedrørende en angivelig tilsidesættelse af reglerne om tildeling af en kontrakt i to tilfælde, der er taget i betragtning.

⁽¹⁾ EUT 2013, L 347, s. 608

⁽²⁾ EUT 2013, L 347, s. 549.

⁽³⁾ EUT 2014, L 255, s. 18.

⁽⁴⁾ EUT 2011, L 157, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT 2013, L 347, s. 671.

⁽⁶⁾ EUT 2014, L 145, s. 5.

Sag anlagt den 9. januar 2020 – Paravan mod EUIPO – paragon (Paragon)

(Sag T-11/20)

(2020/C 68/67)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Paravan GmbH (Pfronstetten-Aichelau, Tyskland) (ved advokaterne I. Jung og L. Delpy)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: paragon GmbH & Co. KGaA (Delbrück, Tyskland)